

УДК 517.9

Гамільтонові потоки на розширенні спряженого простору до алгебри Лі матричних супер-інтегро-диференціальних операторів двох антикомутативних змінних

Гентош О. Є., к.ф.-м.н., с. н. с.

Інститут прикладних проблем механіки і математики ім. Я. С. Підстригача НАН України
(вул. Наукова, 3^є, м. Львів, 79060, Україна)

На спряженому просторі g^* до алгебри Лі g матричних супер-інтегро-диференціальних операторів двох антикомутативних змінних θ_1 та θ_2 у вигляді [1]

$$A := a_{0,q} \partial^q + \sum_{j < q} a_j \partial^j, \quad q \in \mathbf{N}, \quad j \in \mathbf{Z}_+,$$

$$a_j := a_{0,j} + a_{1,j} D_{\theta_1} + a_{3,j} D_{\theta_2} + a_{2,j} D_{\theta_1} D_{\theta_2}, \quad a_{r,j} \in C^\infty(\mathbf{S} \times \Lambda_1^2; \mathfrak{gl}(m|n)),$$

де $a_{r,j} := a_{r,j}^0 + \theta_1 a_{r,j}^1(x) + \theta_2 a_{r,j}^2(x) + \theta_1 \theta_2 a_{r,j}^3(x)$, $r = \overline{0,3}$, $x \in \mathbf{S} \cong \mathbf{R}/2\pi\mathbf{Z}$, $\partial := \partial/\partial x$, $\theta_1, \theta_2 \in \Lambda_1$, $\Lambda := \Lambda_0 \oplus \Lambda_1$ – алгебра Грассмана над полем \mathbf{C} , $\Lambda_0 \supset \mathbf{C}$, $D_{\theta_\ell} := \partial/\partial \theta_\ell + \theta_\ell \partial/\partial x$, $\ell = 1,2$, відносно скалярного добутку

$$(A, B) = \int_0^{2\pi} dx \int d\theta_1 d\theta_2 \operatorname{res} \operatorname{sSp}(AB), \quad A, B \in g,$$

де символ “res” позначає коефіцієнт при оператору $D_{\theta_1} D_{\theta_2} \partial^{-1}$, а “sSp” – суперслід суперматриці [2], розглядається ієрархія гамільтонових потоків типу Лакса

$$dl/dt_p = [(grad \gamma_p(l))_+, l], \quad \gamma_p(l) = \frac{q}{p+q} \int_0^{2\pi} dx \int d\theta_1 d\theta_2 l^{(p+q)/q}, \quad l \in g^*, \quad (1)$$

де нижній індекс “+” позначає диференціальну частину відповідного оператора, $t_p \in \mathbf{R}$, породжених R -деформованою дужкою Лі-Пуассона [1] на g^* та функціоналами Казіміра $\gamma_p \in I(g^*)$, $p \in \mathbf{N}$. Досліджується проблема існування гамільтонового зображення для ієрархії потоків (1), спарених з еволюціями

$$\begin{aligned} dF_i/dt_n &= (grad \gamma_n(l))_+ F_i, & dF_i^*/dt_n &= -(grad \gamma_n(l))_+^* F_i^*, \\ d\Phi_i/dt_n &= (grad \gamma_n(l))_+ \Phi_i, & d\Phi_i^*/dt_n &= -I(grad \gamma_n(l))_+^* I\Phi_i^*, \end{aligned} \quad (2)$$

де $I := \operatorname{diag}(\underbrace{1, \dots, 1}_m, \underbrace{-1, \dots, -1}_n)$, власних функцій $F_i \in W := L_2(\mathbf{S} \times \Lambda_1^2; \Lambda_0^m \times \Lambda_1^n)$ і $\Phi_i \in \tilde{W} := L_2(\mathbf{S} \times \Lambda_1^2; \Lambda_1^m \times \Lambda_0^n)$ пов’язаної з рівнянням (1) спектральної задачі, які відповідають власним значенням $\lambda_i \in \mathbf{C}$, $i = \overline{1, N}$, $N \in \mathbf{N}$, та власних функцій $F_i^* \in W$ і $\Phi_i^* \in \tilde{W}$ спряженої до неї, які відповідають власним значенням $\bar{\lambda}_i \in \mathbf{C}$, $i = \overline{1, N}$, $N \in \mathbf{N}$.

Теорема. Для будь-якого $p \in \mathbf{N}$ спарена динамічна система (1)-(2) на розширеному фазовому просторі $g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}$ є гамільтоною відносно пуассонової структури $\Theta: T^*(g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}) \rightarrow T(g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N})$, яка виникає при перетворенні Беклунда

$$(l_+, F_i, F_i^*, \Phi_i, \Phi_i^*)^T \mapsto (l, F_i, F_i^*, \Phi_i, \Phi_i^*)^T, \quad i = \overline{1, N}, \quad (3)$$

де

$$l = l_+ + \sum_{i=1}^N (F_i D_{\theta_1} D_{\theta_2}^{-1} \otimes F_i^* + \Phi_i D_{\theta_1} D_{\theta_2}^{-1} \otimes \Phi_i^*), \quad (4)$$

тензорного добутку R -деформованої дужки Лі-Пуассона [1] на g^* та дужки Пуассона на $W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}$, заданої парною суперсимплектичною структурою [2] у вигляді $\omega^{(2)} = \sum_{i=1}^N (d(IF_i) \wedge dF_i^* + d(I\Phi_i) \wedge d\Phi_i^*)$, де \wedge – оператор зовнішнього добутку диференціальних форм, і гамільтоніаном $\gamma_p \in I(g^*)$.

Для супер-інтегро-диференціальних операторів у вигляді (4) за допомогою перетворення Беклунда (3) встановлено, що пуассонова структура Θ та натуральні степені власних значень $\lambda_k \in \mathbf{C}$, $k = \overline{1, N}$, як гладкі за Фреше функціонали на $g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}$, породжують на розширеному фазовому просторі $g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}$ ієрархію спарених динамічних систем

$$\begin{aligned} dl/d\tau_{s,k} &= -[M_k^s, l] + [M_k^s, l]_+ = dl/d\bar{\tau}_{s,k} + [M_k^s, l]_+, \\ dF_i/d\tau_{s,k} &= (-M_k^s + \delta_k^i l^s) F_i, \quad dF_i^*/d\tau_{s,k} = (M_k^s - \delta_k^i l^s)^* F_i^*, \\ d\Phi_i/d\tau_{s,k} &= (-M_k^s + \delta_k^i l^s) \Phi_i, \quad d\Phi_i^*/d\tau_{s,k} = I(M_k^s - \delta_k^i l^s)^* I\Phi_i^*, \end{aligned} \quad (5)$$

де $\tau_{s,k}, \bar{\tau}_{s,k} \in \mathbf{R}$, $M_k^s := \sum_{\rho=0}^{s-1} ((l^\rho F_k) D_{\theta_1} D_{\theta_2}^{-1} \otimes ((l^*)^{s-1-\rho} F_k^*) + (l^\rho \Phi_k) D_{\theta_1} D_{\theta_2}^{-1} \otimes (I(l^*)^{s-1-\rho} I\Phi_k^*)) = \sum_{\rho=0}^{s-1} \lambda^\rho \bar{\lambda}^{-s-1-\rho} M_k^1$, $s \in \mathbf{N}$, $k = \overline{1, N}$, а нижній індекс “-” позначає інтегральну частину відповідного оператора. Для будь-яких $s \in \mathbf{N}$ та $k = \overline{1, N}$ перше рівняння у формулі (5) не має комутаторного вигляду, а отже, не є ізоспектральним.

Таким чином, на відміну від випадку супер-інтегро-диференціальних операторів однієї антикомутативної змінної, розглянутого у роботі [3], векторні поля $d/d\tau_{s,k}$, $s \in \mathbf{N}$, $k = \overline{1, N}$, не можуть бути використані для введення у (1|2+1)-вимірну динамічну систему, задану потоком типу Лакса з ієрархії (1)-(2), додаткових комутативних змінних із збереженням її інтегровності за Лаксом. Оскільки для векторних полів $d/d\bar{\tau}_{s,k}$, $s \in \mathbf{N}$, $k = \overline{1, N}$, на $g^* \times W^{2N} \times \tilde{W}^{2N}$ мають місце співвідношення

$$\begin{aligned} dl/d\bar{\tau}_{s,k} &= -[M_k^s, l], \\ dF_i/d\bar{\tau}_{s,k} &= dF_i/d\tau_{s,k}, \quad dF_i^*/d\bar{\tau}_{s,k} = dF_i^*/d\tau_{s,k}, \\ d\Phi_i/d\bar{\tau}_{s,k} &= d\Phi_i/d\tau_{s,k}, \quad d\Phi_i^*/d\bar{\tau}_{s,k} = d\Phi_i^*/d\tau_{s,k}, \end{aligned}$$

то саме з їх допомогою можна отримати інтегровні за Лаксом (2|2+1)-вимірні суперсиметричні матричні динамічні системи. Показано, що у випадку, коли $N=2$, векторні поля $d/d\tau := d/d\bar{\tau}_{1,1}$ та $d/dT := d/dt_2 + d/d\bar{\tau}_{2,1}$, діючи на власні функції $F_i, F_i^*, \Phi_i, \Phi_i^*$, $i=1,2$, породжують суперсиметричний аналог з двома антикомутативними змінними (2|1+1)-вимірної матричної динамічної системи Деві-Стюартсона [3], який володіє потрійною лінеаризацією типу Лакса.

1. Oevel W., Popowicz Z. The bi-Hamiltonian structure of fully supersymmetric Korteweg-de Vries systems / W. Oevel // Commun. Math. Physics. — 1991. — V. 139. — P. 441 — 460.
2. Березин Ф.А. Введение в алгебру с антикоммутирующими переменными / Ф.А. Березин. — М.: Изд-во Моск. ун-та, 1983. — 208 с.
3. Гентош О.Є. Лі-алгебраїчна структура інтегровних за Лаксом (2|1+1)-вимірних суперсиметричних матричних динамічних систем / О.Є. Гентош // Укр. матем. журнал. — 2011. — 16 с. (подано до друку)